

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5620

гр. София, 28.07.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в закрито заседание на 28.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

като разгледа дело номер **5221** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203-207 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.1 ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

С. М. И. от [населено място], е подала искова молба срещу Столична община, с която на основание чл.1 ал.1 от ЗОДОВ, се претендира присъждането на обезщетение за претърпени вреди и пропуснати ползи в размер на 168000 лева,заедно с лихва за забава за период 19.09.2019 – 28.05.2021 г. в размер на 34580 лв. Исковата претенция се обосновава като обезщетение за вреди, причинени от общинска администрация, изразяващи се в бездействие по приключване на заявление РСЛ19-ГР94-3432/12.08.2019 г., с положителен за ищцата резултат. Това бездействие според ищеца прави невъзможно реализирането на инвестиционно намерение в ПИ 68134.707.250.

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/, във вр. с чл.1 ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди / ЗОДОВ/.

Исковата претенция се обосновава като дължима от изпълнително-разпоредителните действия/бездействия на общинската администрация, изразяващи се в несвоевременно постановяване на положителен за ищцата административен акт, във връзка с подаденото заявление от 12.08.2019 г. за одобряване схема за поставяне на преместваеми обекти и др. по реда на чл. 56, 57 от ЗУТ Не отрича, че по подаденото през 2019 година, общинска администрация нееднократно е дала указания, за представяне на относими и необходими за разглеждане на заявлението й по същество документи. Не се спори, че в хода на административната процедура ищцата предприема различни действия по уреждане кадастрален и регулационен статут на имота.

Като приложение към исковата молба са представени и писма до ищцата от общинска

администрация, район С., СО № към РСЛ19-ГР94-3432 [6] от 24.01.2020 г., във вр. с извършена проверка на място по заявлението за одобряване на скицата с начин на поставяне на преместваеми обекти. Кмет на района уведомява ищцата, че във връзка с установено незаконно строителство и до премахването му няма да се процедира заявлението; със следващо уведомление № РСЛ19-ГР94-3432 [8] от 30.12.2020 г., същия орган не променя становището си. Твърдяното бездействие на администрацията, според ищцата правят невъзможно реализирането на инвестиционно намерение в собствения ѝ имот, ПИ 68134.707.250. Не твърди, че е изпълнила указанията на местната администрация.

В отговор към исковата молба, ответник оспорва допустимостта ѝ, както и основателността ѝ. Твърди, че ищцата претендира прогнозни и неосъществими на настоящ времеви етап вреди от пропуснати ползи. Претендирания размер на пропуснати ползи не се обосновава с това, инвестиционното намерение да се осъществи изобщо. Установено е, че в ПИ е извършвано незаконно строителство от ищцата, за което представя констативни протоколи.

Съдът, в този състав, като взе предвид искането, приложените към него писмени доказателствата и писмения отговор на ответника, намира, че предявеният иск е процесуално недопустим по следните съображения:

Исковата претенция за присъждане на обезщетение по реда на чл. 203 и сл. от АПК, вр. с чл. 1 от ЗОДОВ не може да бъде разглеждана, поради липса на положителна процесуална предпоставка, касаеща допустимостта ѝ.

Пред административния съд са допустими иски за обезщетение на вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. За да подлежат на разглеждане от специализиран съд, исковите следва да са основани на твърдения за вреди или пропуснати ползи, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи или длъжностни лица в тях. Когато се претендират вреди от административен акт, който не е нищожен, той следва предварително да е отменен по някой от регламентирания в АПК способи за това. Съгласно нормата на чл. 204, ал. 1 от АПК, за да бъде допустим искът по чл. 203 от АПК, вр. с чл. 1 от ЗОДОВ, е необходимо да е предявен след отмяната на административния акт по съответния ред. Отклонение от този принцип е въведено с чл. 204, ал. 2 и ал. 3 от АПК, когато искът се съединява заедно с оспорването на административния акт или се претендира обезщетение от нищожен или оттеглен административен акт. Следователно отмяната на акта е процесуална предпоставка от категорията на абсолютните за допустимостта на иска по чл. 204, ал. 1 АПК и условие за произнасяне по основателността му във всяка от останалите хипотези. Следва да се подчертае, че развиващото се от 2019 г. не е приключило с административен акт, който да е отменен на законово основание или да е прогласен за нищожен. Следващо – задължен ли е административния орган да се произнесе с позитивен за ищцата административен акт, така, че безрезервно да сподели инвестиционното ѝ намерение, разбира се не. Следващо – считано от депозиране на заявление № РСЛ19-ГР94-3432/12.08.2019 г., общинска администрация намира нередовност на заявлението, което в съответствие със законовото ѝ задължение е било съобщавано на ищцата с оглед отстраняването на тези нередовности. От това следва и извод, че общинската администрация, като страна в развилото се административно производство не е проявила и твърдяното бездействие. Условието и редът за издаване

на разрешението за поставяне на обектите, за одобряването и за изискванията към схемата и проектната документация се определят с наредба на общинския съвет, като в наредбата, в зависимост от вида и предназначението на обекта, се поставя изискване за предоставяне на инженерно-техническа част или конструктивно становище. От това следва, че ответник не е обвързан да уважава каквито и да било претенции, ако те не съответстват на наложени изисквания.

Във всички случаи установяването на незаконосъобразността на административния акт или приравненото на такъв фактическо действие или бездействие съставлява преюдициален въпрос при решаване на правния спор по предявен иск за обезщетение на основание чл. 1 ЗОДОВ. Съдът намира и че соченото бездействие, ако изобщо е имало такова, няма връзка с неспорни действия на ответник, а също така – ако е имало такова, то не е оспорвано и по отношение на искането, свързано с инвестиционното намерение на ищцата, може да се приеме наличие на мълчалив отказ, а видно от твърденията в исковата молба, такъв между страните няма. който не обвързва компетентния административен орган при вземане на решение и издаване на крайния индивидуален административен акт в процедура по искане по чл.55 от ЗУТ.

За да възникне основание за ангажиране на тази отговорност за вреди, причинени от дейността на администрацията по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, следва да са налице в условията на кумулативност следните предпоставки: 1. незаконосъобразен административен акт, отменен по съответния ред, или незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, установено в хода на производство за обезщетение, при или по повод изпълнение на административна дейност; 2. вреда от отменен административен акт, респективно от незаконосъобразно действие или бездействие и 3. причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт и/или незаконосъобразните действия или бездействия и настъпилия вредоносен резултат. Под вреда следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под "пряка и непосредствена" - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходимата връзка между тях. При липсата на който и да е от посочените елементи от фактическия състав не може да се реализира отговорността на държавата и общините по реда на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. В конкретния случай, при описание на фактическите обстоятелства, на които се основава исковата претенция, на практика е налице позоваване на една от посочените предпоставки, бездействие на общинска администрация, което би следвало да е предмет на доказване в производството и да се изследва в такова производство, като се твърди наличие на незаконосъобразни фактически по характер бездействия на ответника при осъществяване на административна дейност, каквото именно би следвало да е съдържанието на искова претенция във връзка с разпоредбата на чл. 204, ал. 4 от АПК, за да подлежи на разглеждане от административния съд. Т. е. от съда се установява "незаконосъобразността", а не самото действие или бездействие, което следва да е посочено конкретно от ищца, тъй като именно той определя предмета на иска и от него зависи в каква посока ще се развива съдебното дирене и какви ще са релевантните факти, за които ще се събират доказателства.

Ищцата не иска установяване на бездействие, по точно, задължението на

административния орган, което е длъжен да изпълни – защо и на какво основание следва да уважи заявление по издаване на искания административен акт. Администрацията не е обвързана да дава позитивно решение по всяко заявление, с което е сезирана.

Следователно доколкото действията на СО и волеизявлението обективирани в сочените действия на общинска администрация в исковата молба не попадат в хипотезата на чл. 204, ал. 4 от АПК, ищцата не е активно легитимирана да претендира обезщетение за твърдяните вреди.

Предвид горното, исковата молба на С. И. за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди и пропуснати ползи в резултат на незаконосъобразни актове, действия и бездействия на органи на Столична община по реда на ЗОДОВ в поискания размер, заедно със мораторна лихва върху сумата, считано от 19.09.2019 – 28.05.2021 г., следва да се остави без разглеждане, като процесуално недопустима, а производството по делото да се прекрати.

При този изход на делото съдът намира, че следва да бъде уважена претенцията на ответника за присъждане на разноски –юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, поискани с представения по делото писмен отговор на исковата молба.

Мотивиран от изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ исковата молба на С. М. И. срещу Столична община за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи в размер на 168000 лева и лихва в размер на 34580 лева, поради бездействие на Столична община във връзка със заявление РСЛ19-ГР94-3432/12.08.2019 г.

ВРЪЩА исковата молба на ищец, ведно с приложенията към нея.

ОСЪЖДА С. М. И. ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична община сума в размер на 100/сто/лева разноски по делото.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.дело №5221 по описа за 2021 г. на Административен съд София-град.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от съобщението.

Съдия